

باسمہ تعالیٰ

مرکز مشاوره جامعه الزهراء سلام اللہ علیہا

ایمان خود را بسنجیم

رُوِيَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: لَا يَكْمُلُ الْمُؤْمِنُ إِيمَانُهُ حَتَّىٰ يَحْتَوِي عَلَىٰ مِائَةٍ وَ ثَلَاثِ خِصَالٍ فِعلٍ وَ عَمَلٍ وَ نِيَةٍ وَ ظَاهِرٍ وَ باطِنٍ

فَقَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا يَكُونُ الْمِائَةُ وَ ثَلَاثُ خِصَالٍ فَقَالَ: يَا عَلَىٰ مِنْ صِفَاتِ الْمُؤْمِنِ أَنْ يَكُونَ

از رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم روایت شده که فرمودند: ایمان مومن کامل نمی شود تا اینکه دارای ۱۰۳ خصلت در فعل و عمل و نیت و باطن و ظاهر او گردد.

آنگاه امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند: یا رسول الله آن ۱۰۳ خصلت کدامند؟

حضرت فرمودند: یا علی علیه السلام از جمله صفات مومن این است که:

جَوَّالَ الْفِكْرِ - جَوْهَرِ الذِّكْرِ - كَثِيرًا عِلْمُهُ - عَظِيمًا حِلْمُهُ

اندیشه اش بسیار متحرک و پویاست – ذاتاً متذکر و به یاد خداست – علم و دانشمن فراوان –

برداریش بزرگ

جَمِيلَ الْمُنَازَعَهِ - كَرِيمَ الْمُرَاجَعَهِ - أَوْسَعَ النَّاسِ صَدْرًا - وَأَذْلَهُمْ نَفْسًا

خوش برخورد در کشمکش – بزرگوار در بازگشت و پذیرش – سعه صدرش از همه بیشتر – و نفسش از همه خاکسار تر است

صِحْكُهُ تَبَسِّمًا - وَاجْتِمَاعَهُ تَعْلُمًا - مُذَكَّرَ الْغَافِلِ - مُعَلِّمَ الْجَاهِلِ

خنده اش تبسم – گردهماییش برای تعلم و یادگیری – تذکردهنده به غافل – و آموزنده جاهل است

لَا يُؤْذِي مَنْ يُؤْذِيهِ - وَ لَا يَخُوضُ فِيمَا لَا يَعْتِيهِ - وَ لَا يُشْمَتُ بِمُصِيبَةٍ

به کسی که آزارش می کند آزاری نمی رساند – و در آنچه به دردش نمی خورد وارد نشود و هیچ کس را به مصیبتی سرزنش و شماتت نمی کند

وَ لَا يَذْكُرُ أَحَدًا بِغَيْرِهِ - بَرِئَتَا مِنَ الْمُحَرَّمَاتِ - وَاقِفًا عِنْدَ الشُّبَهَاتِ

و هیچ کس را با غیبت یاد نمی کند – از کارهای حرام بیزار است و در موارد شبهه قدم بر نمی دارد

كَثِيرٌ الْعَطَاءِ - قَلِيلٌ الْأَذَى - عَوْنَانِ لِلْغَرِيبِ وَأَبَا لِلْيَتَيمِ

بخشن فراوان - آزارش بسیار کم - برای غریب و ناشنا یاور و برای یتیم پدر است

بُشْرٌهُ فِي وَجْهِهِ وَ حُزْنٌهُ فِي قَلْبِهِ مُسْتَبِشِرًا بِفَقْرِهِ

شادابی و خرمی اش در چهره و حزن و اندوهش در دل و به نیاز خود (به خدا) خرسند است

أَحْلَى مِنَ الشَّهْدِ - وَ أَصْلَدَ مِنَ الصَّلْدِ - لَا يُكْسِفُ سِرَاً وَ لَا يَهْتَكُ سِترًا

شیرین تر از عسل - و سخت تر از سنگ است - و هیچ رازی را فاش نسازد و هیچ پرده ای را ندرد

لَطِيفُ الْحَرَكَاتِ - حَلْوُ الْمُشَاهَدَةِ - كَثِيرٌ الْعِبَادَةِ - حَسَنُ الْوَقَارِ

حرکاتش لطیف - دیدارش شیرین - عبادتش بسیار - وقارش نیکو

لَيْنَ الْجَانِبِ - طَوِيلَ الصَّمْتِ - حَلِيمًا إِذَا جَهَلَ عَلَيْهِ

برخوردش نرم - سکوتش طولانی است - اگر درباره او به نادانی رفتار شود حلیم و بردار است

صَبُورًا عَلَى مَنْ أَسَاءَ إِلَيْهِ - يَجِلُ الْكَبِيرَ وَ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ

برکسی که به او بدی کرده است شکیبا است - بزرگتر را گرامی داشته و به کوچکتر رحم می کند

أَمِينًا عَلَى الْأُمَانَاتِ - بَعِيدًا مِنَ الْخِيَانَاتِ - إِنْفُهُ التُّقَى وَ حِلْفُهُ الْحَيَاةُ

بر امانت ها امین - و از خیانت ها به دور است - همدم او تقوا و هم پیمان او شرم و حیاست

كَثِيرَ الْحَدْرِ - قَلِيلَ الزَّلَلِ - حَرَكَاتُهُ أَدَبٌ وَ كَلَامُهُ عَجِيبٌ

پرهیزش بسیار - لغزش کم حرکاتش مودبانه و گفتارش مایه شگفتی است

مُقِيلَ الْعَثْرَةِ - وَ لَا يَتِيمُ الْعَوْرَةَ - وَقُورًا صَبُورًا - رَضِيًّا - شَكُورًا

از خطأ و لغزش در می گذرد - و در پی عیوب دیگران نمی رود - با وقار - صبور - خشنود و راضی - سپاسگذار

قَلِيلَ الْكَلَامِ - صَدُوقَ الْلِسَانِ - بَرٌّ - أَمَصُونًا

کم حرف - راست گفتار - نیکوکار - مصون و محفوظ

حَلِيمًا - رَفِيقًا - عَفِيفًا - شَرِيفًا - لَا لَعَانٌ وَ لَا كَذَابٌ

بردباز - رفیق و سازگار - پاکدامن - با شرافت است لعن کننده و دروغگو نیست

وَلَا مُغْتَابٌ - وَلَا سَبّابٌ - وَلَا حَسُودٌ - وَلَا بَخِيلٌ - هَشَاشًا بَشَاشًا

غیبت کننده نیست – دشنام نمی دهد نه حسود است و نه بخیل – گشاده رو و شاداب است

لَا حَسَاسٌ وَلَا جَسَاسٌ - يَطْلُبُ مِنَ الْأَمْوَارِ أَعْلَاهَا - وَمِنَ الْأَخْلَاقِ أَسْنَاهَا

نه ظریف و حساس است – و نه کنجکاو و جاسوس – از کارها عالی ترین را طلب می کند – و از اخلاق بر جسته ترین را

مَشْمُولًا بِحِفْظِ اللَّهِ - مُؤَيْدًا بِتَوْفِيقِ اللَّهِ - ذَا قُوَّةً فِي لِينِ

حفظ خدا شامل حال اوست – به توفیق الهی یاری شده است – و در عین نرمش قوى است

وَعَزْمَةٌ فِي يَقِينٍ - لَا يَحِيفُ عَلَى مَنْ يُبْغِضُ - وَلَا يَأْثُمُ فِي مَنْ يُحِبُّ

و تصمیمش همراه با یقین – با کسی که دشمن باشد ستم نمی کند – و درباره کسی که دوستش دارد به گناه نمی افتد

صَبُورٌ فِي الشَّدَائِدِ - لَا يَجُورُ وَلَا يَعْتَدِي - وَلَا يَأْتِي بِمَا يُشْتَهِي

در سختی ها بسیار شکیباست – نه ستم می کند و نه تجاوز – و هر چه دلش خواست انجام ندهد

الفَقْرُ شِعَارُهُ - وَ الصَّبْرُ دِتَارُهُ - قَلِيلُ الْمَئُونَةِ - كَثِيرُ الْمَعُونَةِ

جامه زیرینش نیاز (به خدا) - و جامه زبرینش صبر و مقاومت - هزینه و رحمتش اندک - کمک و
یاریش بسیار

كَثِيرَ الصِّيَامِ - طَوِيلَ الْقِيَامِ - قَلِيلُ الْمَنَامِ - قَلْبُهُ تَقِيٌّ - وَ عِلْمُهُ ذَكِيٌّ

روزه داری او بسیار - قیام و عبادتش طولانی - خوابش کم - قلبش پرهیزگار و علم و دانشش
پاکیزه است

إِذَا قَدَرَ عَفَا - وَ إِذَا وَعَدَ وَفَى - يَصُومُ رَغْبًا - وَ يَصَّلِّي رَهْبًا

هنگامی که قدرت یابد عفو نماید - و هنگامی که وعده دهد وفا نماید - با میل و رغبت روزه
می گیرد - و با ترس و خوف نماز می خواند

وَ يَخْسِنُ فِي عَمَلِهِ كَأَنَّهُ نَاظِرٌ إِلَيْهِ - غَضَّ الطَّرْفِ - سَخِي الْكَفِّ

چنان نیکو عمل می کند که گویا او را می بینند - دیده اش (از ناروا) فرو بسته - دستش
باسخاوت است

لَا يَرُدُّ سَائِلًا - وَ لَا يَبْخَلُ بِنَائِلٍ - مُتَوَاصِلًا إِلَى الْإِخْرَاجِ - مُتَرَادِفًا إِلَى الْإِحْسَانِ

در خواست کنده ای را رد نکند – و نسبت به دستاورد دیگران بخل نورزد – با برادران ارتباط
و پیوستگی دارد – در نیکوکاری پیاپی اقدام کند

يَزِنُ الْكَلَامَهُ وَ يَخْرُسُ لِسَانَهُ - لَا يَغْرِقُ فِي بُغْضِهِ - وَ لَا يَهْلِكُ فِي حُبِّهِ

سنجدید سخن می گوید و زبانش را می بندد – در خشم و دشمنی غرق نشود – و در دوستیش
هلاک نگردد

**لَا يَقْبَلُ الْبَاطِلَ مِنْ صَدِيقِهِ وَ لَا يَرُدُّ الْحَقَّ مِنْ عَدُوِّهِ - وَ لَا يَتَعَلَّمُ إِلَّا لِيَعْلَمَ وَ لَا يَعْلَمُ إِلَّا
لِيَعْمَلَ**

باطل را از دوستش نمی پذیرد و در مقابله با دشمن حق را پایمال نمی کند – دانش را نمی آموزد
مگر برای دانستن و آگاهی و نمی آموزد مگر برای عمل

فَلِيلًا حِقْدُهُ - كَثِيرًا شُكْرُهُ - يطْلُبُ النَّهَارَ مَعِيشَتَهُ - وَ يَنْكِي اللَّيلَ عَلَى خَطِيئَتِهِ

کینه اش اندک – شکروسپاس بسیار – در روز به جستجوی معاش می پردازد و در شب بر خطا
و گناهش گریه می کند

إِنْ سَكَّ مَعَ أَهْلِ الدُّنْيَا كَانَ أَكْيَسْهُمْ وَ إِنْ سَكَّ مَعَ أَهْلِ الْآخِرَةِ كَانَ أَفْرَعَهُمْ

اگر با اهل دنیا همراه شود زیرکترین آنهاست و اگر با اهل آخرت همراه باشد پارسا ترین آنهاست

لَا يرْضَى فِي كَسْبِهِ بِشُبْهَةٍ - وَ لَا يَعْمَلُ فِي دِينِهِ بِرُّخْصَةٍ

در کسب خویش موارد شبھه را نمی پسندد — و در عمل به دینش دنیال عذر و رخصتی نمی رود

يَعْطِفُ عَلَى أَخْيَهِ بِزَلَّتِهِ - وَ يَرْضَى مَا هَضَى مِنْ قَدِيمٍ صُحْبَتِهِ

با خطأ و لغزش برادر دینیش به عطاوت رفتار نماید — و حق دوستی دیرینه را مراعات می کند.

منبع : بحار الانوار - جلد ۶۷ - ص ۲۱۰

تهیه و تنظیم : مرکز مشاوره جامعه الزهراء علیها السلام، فروردین ۱۴۰۰